Poznań, dnia 19 lipca 1930 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 32

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY

360.

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE STAROSTY POWIATOWEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 11 lutego 1930

o usuwaniu padliny i mięsa niezdatnego do spożycia.

Na mocy § 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. Ust. pr. str. 265) oraz § 142 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. Ust. pr. str. 195) tudzież art. 113 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. Nr. 11, poz. 86), jako też na mocy ustawy o usuwaniu padlin z dnia 17 czerwca 1911 r. (Dz. Urz. Rzeszy Niem. str. 248) i rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 19, poz. 167, zał. 6), wydanego w sprawie wykonania rozporządzenia Prez. Rzplitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. Ust. Nr. 77, poz. 673) zarządza się za zgodą Wydziału Powiatowego dla powiatu gnieźnieńskiego co następuje:

§ 1.

Na terenie powiatu gnieźnieńskiego wszystkie padłe wzgl. zabite, a do spożycia ludzkiego niezdatne konie, osły, muły, osłomuły, bydło rogate, świnie, owce i kozy powinne być oddane rakarni, celem nieszkodliwego usunięcia, o ile §§ 4—6 nie postanawiają inaczej. Padlina powinna być oddawana z wszystkich miejscowości powiatu gnieźnieńskiego do rakarni powiatowej w Osińcu. Każde inne zużycie, jakoteż każdy inny sposób usuwania i unieszkodliwienia powyżej wymienionej padliny jest zakazane. Zwierzęta zabite, jakoteż dobite i ubite na rzeź, a uznane w całości jako niezdatne do spożycia, należy uważać na równi ze zwierzętami padłemi.

§ 2.

O każdem zabiciu, dokonanem nie na rzeź i o każdym wypadku padnięcia konia, osła, muła, osłomuła, bydła rogatego, świni, owcy i kozy, z wyjątkiem prosiąt ssących, jagniąt i koźląt poniżej 6 tygodni, jakoteż źrebiąt i cieląt poniżej 3 tygodni, powinien właściciel donieść rakarni (§ 1) najpóźniej w dniu następnym po śmierci zwierzęcia.

Ten sam obowiązek ma każda osoba, która prowadzi gospodarstwo w zastępstwie właściciela, której powierzono dozór nad zwierzętami, która jako pasterz lub owczarz ma pod swą opieką zwierzęta kilku właścicieli, lub zwierzęta jednego właściciela, które znajdują się więcej niż 24 godziny poza obszarem osady, również każda osoba przewożąca zwierzęta.

Co do zwierząt znajdujących się pod obcą opieką, również jak co do zwierząt bezpańskich ma obowiązek zgłaszania właściciel odnośnych zagród, stajen i pastwisk.

Obowiązek doniesienia upada, jeżeli doniesienie zostało na czas uskutecznione przez inną osobę do tego zobowiązaną. Doniesienie jest niepotrzebne, jeżeli zwierzęta zostały ubite na polecenie władzy.

W doniesieniu ma być wyszczególnione: imię i nazwisko właściciela oraz miejsce, z którego ma nastąpić odwóz padliny, jako też ilość, rodzaj i wiek zwierząt.

§ 3.

Skóry ze zwierząt padłych i zabitych nie na rzeź, wolno ściągać tylko w właściwej rakarni (§ 1). Padlinę należy przekazywać do rakarni wraz z skórą, sierścią i rogami.

§ 4.

Właściciel może padlinę z prosiąt ssących, jagniąt i koźląt poniżej 6 tygodni, źrebiąt i cieląt poniżej 3 tygodni, martwo porodzone źrebięta i cielęta, padłe lub zabite psy, koty, zwierzynę i drób, jakoteż części mięsa, które okazały się przy badaniu jako niezdatne do spożycia i wnętrzności, niedosięgające ogólnej wagi 50 kg oddać przy sposobności rakarzowi celem nieszkodliwego usunięcia. O ile sposobność do tego się nie nadarza, właściciel powinien wyżej wymienione zwierzę, mięso itd. zakopać w odpowiednich miejscach w dniu następnym po padnięciu, zabiciu, porodzie martwym lub przedwczesnym.

Do zakopania należy obrać możliwie wysoko położone suche miejsce, w dostatecznej odległości od mieszkań ludzkich, stajen, studzień, pastwisk, wód i dróg publicznych. Doły do zakopywania padlin lub części zwierząt mają być położone tak głęboko, żeby powierzchnię padliny pokryła warstwa ziemi conajmniej 1 mtr. grubości.

Przed zakopaniem powinno się padlinę głęboko nakrajać i posypać wapnem lub drobnym piaskiem, albo polać dziegciem lub innemi płynami (kwas karbolowy, krezol, nafta itp.), uniemożliwiającemi spożycie padliny. Po wrzuceniu padliny w dół należy skopać warstwy ziemi lub trawniki zanieczyszczone krwią lub innemi częściami padliny i zakopać wraz z padliną.

§ 5.

Starosta powiatu gnieźnieńskiego może zezwolić w poszczególnych wypadkach na wyjątki z przepisów § 1 zwłaszcza wtedy, gdy dowozu padliny do rakarni nie da się wykonać z powodu niedogodnych stosunków komunikacyjnych. W tych wypadkach musi nastąpić usunięcie padliny według postanowienia § 4.

§ 6.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia policyjnego karane będą, o ile według ogólnych przepisów karnych nie grożą wyższe kary, zwłaszcza według postanowień ustawy o usuwaniu padlin z dnia 17 czerwca 1911 r. (Dz. Urz.

Rz. str. 248) lub rozporządzenia Prez. Rzpltej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. Ust. Nr. 77, poz. 673) grzywną do 30,— zł wzgl. w razie niemożliwości ściągnięcia grzywny odpowiednim aresztem.

Pozatem odstawa padliny może być wymuszona według postanowień rozporządzenia Prez. Rzpltej z dnia 11 marca 1928 o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. Ust. Nr. 36, poz. 342).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Słaby.

361.

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE MIEJSKIEGO URZĘDU BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU PUBLICZNEGO W GNIEŹNIE

z dnia 25 czerwca 1930

o usuwaniu w mieście Gnieźnie padliny i mięsa niezdatnego do spożycia.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 (Zbiór ustaw pr. str. 265) oraz § 142 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zbiór ust. str. 195), tudzież art. 113 rozporządzenia Prez. Rzplitej Polskiej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 868), jako też na mocy ustawy o usuwaniu padlin z dnia 17 czerwca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 248) i rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167, zał. 6), wydanego w sprawie wykonania rozporządzenia Prez. Rzplitej Polskiej z dnia 22-go sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), zarządza się za zgodą Magistratu miasta Gniezna, co następuje:

§ 1.

Wszystkie padłe lub zabite, a do spożycia ludzkiego niezdatne konie, osły, muły, osłomuły, bydło rogate, świnie, owce i kozy powinny być oddane rakarni celem nieszkodliwego usunięcia, o ile §§ 4—6 nie postanawiają inaczej.

Padlina powinna być oddana do Pow. Rakarni w Osińcu.

Każde inne zużycie, jakoteż inny sposób usunięcia i unieszkodliwienia wyżej wymienionej padliny jest zakazane.

Zwierzęta zabite, jako też dobite i ubite na rzeź, a uznane w całości jako niezdatne do spożycia, należy uważać na równi ze zwierzętami padłemi.

§ 2.

O każdem zabiciu, dokonanem nie na rzeź i o każdym wypadku padnięcia konia, osła, osłomuła, muła, bydła rogatego, świni, owcy i kozy z wyjątkiem prosiąt ssących, jagniąt i koźląt poniżej sześciu tygodni, jako też źrebiąt i cieląt poniżej trzech tygodni powinien właściciel donieść rakarni (§ 1) najpóźniej w dniu następnym po padnięciu zwierzęcia.

Ten sam obowiązek ma każda osoba, która prowadzi gospodarstwo w zastępstwie właściciela, której powierzono dozór nad zwierzętami, wzgl. pasterz lub owczarz, mający pod swą opieką bydło jednego wzgl. kilku właścicieli, a które znajdują się dłużej jak 24 godziny poza obszarem osady. Taki sam obowiązek ciąży na osobach przewożących zwierzęta. Co do zwierząt, znajdujących się pod obcą opieką lub bezpańskich ma obowiązek zgłaszania właściciel odnośnych zagród, stajen i pastwisk.

Obowiązek doniesienia upada, jeżeli doniesienie zostało na czas uskutecznione przez inną osobę do tego zobowiązaną. Doniesienie jest niepotrzebne, jeżeli zwierzęta zostały ubite na polecenie władzy.

W doniesieniu ma być wyszczególnione imię i nazwisko właściciela oraz miejsce, z którego ma nastąpić odwóz padliny, jakoteż ilość, rodzaj i wiek zwierząt.

§ 3.

Skóry ze zwierząt padłych i zabitych nie na rzeź wolno ściągać tylko w właściwej rakarni (§ 1). Padlinę należy przekazywać do rakarni wraz z skórą, sierścią i rogami.

§ 4.

Właściciel może padlinę z prosiąt ssących, jagniąt i koźląt poniżej sześciu tygodni, źrebiąt i cieląt poniżej trzech tygodni, martwo porodzone źrebięta i cielęta, padłe lub zabite psy, koty, zwierzynę i drób, jako też części mięsa, które okazały się przy badaniu jako niezdatne do spożycia — i wnętrzności nie dosięgające ogólnej wagi 50 kg. oddać przy sposobności rakarzowi celem nieszkodliwego usunięcia. O ile sposobność do tego się nie nadarza, właściciel powinien wyżej wymienione zwierzęta, mięso i t. d. zakopać w odpowiednich miejscach w dniu następnym po padnięciu, zabiciu, porodzie martwym lub przedwczesnym.

Do zakopania należy obrać możliwie wysoko położone, suche miejsce w dostatecznej odległości od mieszkań ludzkich, stajen, studzień, wód, pastwisk i dróg publicznych. Doły do zakopywania padliny lub części zwierząt mają być położone tak głęboko, żeby powierzchnię padliny przykrywała warstwa ziemi conajmniej 1 metr grubości.

Przed zakopaniem powinno się padlinę głęboko nakrajać i posypać wapnem lub drobnym piaskiem, albo polać dziegciem lub innemi płynami (kwas karbolowy, krezol, nafta itp.), uniemożliwiającemi spożycie padliny.

Po wrzuceniu padliny w dół należy skopać warstwę ziemi lub trawnika, zanieczyszczone krwią lub innemi częściami padliny i zakopać wraz z padliną.

§ 5.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego może zezwolić w poszczególnych wypadkach na wyjątki z przepisów § 1, zwłasz-

cza wtedy, gdy dowozu padliny do rakarni nie da się wykonać z powodu niedogodnych stosunków komunikacyjnych. W tych wypadkach musi nastąpić usunięcie padliny według postanowień § 4.

§ 6.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia policyjnego karane będą, o ile według ogólnych przepisów karnych nie grożą wyższe kary, zwłaszcza według postanowień ustawy o usuwaniu padlin z dnia 17 czerwca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 248) lub rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) grzywną do 30,— zł względnie w razie niemożności odpowiednim aresztem.

Pozatem odstawa padliny może być wymuszona według postanowień rozporządzenia Prez. Rzplitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w Pozn. Dzienniku Wojewódzkim. Równocześnie znosi się tutejsze rozporządzenie policyjne z dnia 25 października 1925 r. (Dz. Urz. na miasto Gniezno nr. 13/25).

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publ.: (—) Barciszewski, Prezydent miasta.

* * *

Uchwała Magistratu miasta Gniezna z dnia 25 czerwca 1930 r.

Magistrat miasta Gniezna godzi się na wydanie rozporządzenia policyjnego z dnia 25-go czerwca 1930 r. w przedmiocie usuwania w mieście Gnieźnie padliny i mięsa niezdatnego do spożycia ludzkiego.

Za Prezydenta miasta:
(—) Kuehn, Asesor miejski.

362.
ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE STAROSTY POWIATOWEGO SZAMOTULSKIEGO

z dnia 15 maja 1930 roku

o tępieniu szczurów i myszy.

Na zasadzie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. III. 1850 r. (Zbiór Ustaw str. 265) i § 142 ustawy o ogólnej administracji kraju z dn. 30. VII. 1883 r. (Zbiór Ustaw str. 195) łącznie z § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21. I. 1924 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych, określonych w przepisach karnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 89) zarządzam za zgodą Wydziału Powiatowego na obszar powiatu szamotulskiego, co następuje:

§ 1.

W razie stwierdzenia większego rozmnożenia się szczurów i myszy w realnościach miast i wsi powiatu kościańskiego, zarządzą miejscowe władze bezpieczeństwa i porządku publicznego tępienie ich przez wyłożenie trucizny lub innego środka przeciwdziałającego.

§ 2.

Do wyłożenia trucizny względnie innego środka są zobowiązani wszyscy właściciele, dzierżawcy względnie zawiadowcy realności powiatu szamotulskiego.

§ 3.

Obowiązkowi temu podlegają także wszelkie objekty państwowe, samorządowe, gminne i wojskowe.

§ 4.

Terminy i sposób wyłożenia, jakoteż rodzaj trucizny wzgl. innego środka przeciwdziałającego ustali każdorazowo miejscowa władza policyjna i poda do publicznej wiadomości osobnem obwieszczeniem.

§ 5.

Niezastosowanie się do powyższych przepisów, jako i przepisów obwieszczenia, wydanego na zasadzie § 4, podlega grzywnie do 30 złotych, w miejsce której w razie niemożności ściągnięcia wstępuje odpowiednia kara aresztu.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy: w z. (—) Dziembowski.

363.
ROZPORZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZUBIŃSKIEGO

z dnia 10 lipca 1930 r.

dot. uchylenia rozporządzenia z dnia 9 maja 1930 r. w sprawie zwalczania zarazy i pomoru świń na obszarze pow. szubińskiego.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w majętności Krzepiszyn uchylam rozporządzenie policyjno-weterynaryjne z dnia 9 maja 1930 r. (Pozn. Dzien. Woj. Nr. 22, poz. 236).

Starosta Powiatowy: w z. (—) Libucha.

364.
OGŁOSZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 4 lipca 1930 r.

o wyniku wyborów dodatkowych do Wielkopolskiej Izby Rolniczej w III. okręgu wyborczym.

Na podstawie art. 48 statutu Wielkopolskiej Izby Rolniezej, nadanego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 140) podaję do publicznej wiadomości, że w wyniku wyborów dodatkowych, dokonanych w dniu 20 czerwca 1930 r. przez zgromadzenie wyborcze III. okręgu — Gniezno miasto i powiat — wybranym został do rady Wielkopolskiej Izby Rolniczej rolnik Antoni Baranowski z Owieczek, poczta Działyń.

Wojewoda: (—) R. Raczyński.

365.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 30 czerwca 1930 r.

w sprawie uruchomienia czwartej apteki w Gnieźnie przy ul. Chrobrego na odcinku od ulicy Mieczysława do ulicy Sienkiewicza.

Na mocy § 2 instrukcji dla Naczelnych Prezesów z dnia 13 grudnia 1825 r., rozporządzeń okólnych pruskiego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 lipca 1840 r. w przedmiocie nadawania koncesji i z 5 lipca 1894 r. w tym przedmiocie udzielam koncesji na uruchomienie czwartej apteki w Gnieźnie przy ul. Chrobrego na odcinku od ulicy Mieczysława do ulicy Sienkiewicza aprobowanemu aptekarzowi Franciszkowi Wierzchaczewskiemu z Gniezna.

Wojewoda: (—)' R. Raczyński.

366.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 9 lipca 1930 r.

dot. pomocy lekarskiej w Bydgoszczy.

Z dniem 15 lipca 1930 r., obejmuje czynności w organizacji Państwowej Pomocy Lekarskiej I. rejonu miasta Bydgoszczy Dr. Zofja Kączkowska w Bydgoszczy, ul. Gdańska 25.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Żmigród, Kierownik Wydz. Zdr. Publ.

367.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 20 czerwca 1930 r.

dotyczące doręczenia decyzji.

I. Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam niniejszem Stanisława Proszkiewicza o nieznanem miejscu pobytu, dawniej zamieszkałego w Inowrocławiu-Mątwach, że w Urzędzie Wojewódzkim Poznańskim, Dyrekcja Robót Publicznych, pokój nr. 12 znajduje się dla niego orzeczenie o unieważnieniu pozwolenia na kierowanie pojazdami mechanicznemi wydanego przez Urząd Wojewódzki w Poznaniu pod numerem 153 dnia 26 września 1929 r.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Trampler, Radca Budownictwa.

368.

OBWIESZCZENIE MAGISTRATU MIASTA LESZNA

z dnia 10 lipca 1930 r.

dotyczące cen maksymalnych na mięso i wyroby mięsne.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. 7. 1928 o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 87, poz. 761) i rozporządzenia Pana Wojewody Poznańskiego z dnia 2. XI. 1928 (Poznański Dziennik Woj. Nr. 44, poz. 589) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31. 8. 1926 o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dziennik Ustaw R. P. 91, poz. 727) i po wysłuchaniu opinji Miejscowej Komisji do badania cen, ustanawia się na terenie tutejszego miasta następujące ceny maksymalne za mięso i wyroby mięsne za 1 kg.:

1. Mięso wieprzowe:

karbonada	3,20 zł
sadło	3,— „
od brzucha	2,80 „
od szynki	2,80 „
nogi cienkie	0,80 „
uszy	0,80 „
siekane	3,— „
koście	0,40 „
słonina świeża	3,— „
smalec czysty	4,— „
słonina wędzona	4,— „
karkówka	3,— „
plecki	2,80 „
nogi grube	2,— „

2. Mięso wołowe:

karkówka z kośćmi	2,40 zł
łopatki z kośćmi	2,40 „
żeberka grube	2,60 „
łaty z żeberkami	2,20 „
różna wołowina bez kości	3,— „
koście	0,60 „
łój z nerek	1,80 „
mostek	2,40 „
rozbew	2,60 „
zrazówka	3,— „
polędwica	4,— „
siekane	3,— „
łój topiony	2,— „

3. Mięso cielęce:

od przodku z kośćmi	2,40 zł
od mostku	2,80 „
kotlet	2,80 „
wątroba	3,80 „
od kulki	2,80 „
od karku	1,60 „
gicza	1,60 „

4. Mięso skopowe:

od przodku z kośćmi	2,80 „
od kulki	3,20 „
od tyłu z kośćmi	3,20 „

5. Wyroby mięsne:

kiełbasa tłusta	3,20 zł
kiełbasa czosnkowa	2,80 „
salceson I gatunku	3,— „
salceson II gatunku	2,— „
salceson biały (głowizna)	3,— „
wątrobianka I gatunku	3,20 „
wątrobianka II gatunku	2,— „

królewiecka	4,—	zł
krakowska sucha	6,—	„
krakowska gotowana	4,—	„
kiszki z bułek	1,20	„
kiszki z kaszy	1,—	„
serwelatka sucha	7,—	„
serwelatka świeża	4,80	„
parówki	4,—	„
ozorowa	3,20	„
szynka wyborowa gotowana	6,—	„
szynka surowa bez kości	5,80	„
salami	7,—	„
brunszwicka	4,—	„
krakowskie kiełbaski	4,—	„

Według uchwał Komisji do Badania Cen, ceny powyższe obowiązują z dniem 5 lipca br.

Winni pobierania lub żądania ceny wyższej od podanej lub nieujawnienia jej na cenniku ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywnie do 100.000 zł po myśli art. 4 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 31. VIII. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) oprócz tego może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

Magistrat:
(—) Sobkowiak, Drugi Burmistrz.

369.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GOSTYŃSKIEGO

z dnia 4 lipca 1930 r.

dot. cen maksymalnych na chleb, bułki, masło, mleko, mięso i wyroby mięsne.

Na podstawie rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dnia 29. X. 1929 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. nr. 81, poz. 607) i rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 5. XII. 1929 (Pozn. Dziennik Wojew. nr. 50, poz. 563), oraz rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 31. VIII. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 91, poz. 527) i po wysłuchaniu opinji Komisji Badania Cen ustanawia się na terenie powiatu gostyńskiego następujące ceny maksymalne:

a) mięso wieprzowe za 1 kg.:

karbonady	3,20—3,30	zł
od brzucha	2,80—2,90	„
szynki	3,—	„
karkówki	3,20	„
siekanego	3,20	„
nóg grubszych	1,60	„
nóg cieńszych	0,60	„
kości I gat.	0,40	„
kości II gat	0,20	„
słoniny świeżej	3,20	„
słoniny wędzonej	4,—	„
smalcu czystego	4,20	„
łoju topionego	2,40	„
łoju nietopionego	1,60—2,—	„
sadła	3,20	„

b) Mięso wołowe za 1 kg.:

karkówki z kością	1,80	zł
łopatki z kością	2,20	„
grubego żebra	2,60	„
mostku	2,60	„
łat z żeberkami	1,80	„
zrazówki bez kości	3,50	„
polędwicy bez kości	4,—	„
siekanego	3,20	„

c) Mięso cielęce za 1 kg.:

od przodka z kośćmi	2,40	zł
od kulki	2,80	„
mostku i kotletu	2,40—2,50	„
giczu	0,80	„
wątroby	2,80	„

d) Mięso skopowe za 1 kg.:

od przodku z kośćmi	2,60	„
od tytułu z kośćmi	2,70	„
od kulki tylnej	2,80	„

e) Wyroby mięsne za 1 kg.:

kiełbasy czysto wieprz. białej	3,60	zł
kiełbasy czosnkowej	3,10	„
wątrobianki I gat.	3,60	„
wątrobianki II gat.	2,40	„
salcesonu I gat.	3,60	„
salcesonu II gat.	2,40	„
królewieckiej	3,60	„
krakowskiej suchej	4,80	„
kiszki z bułkami	1,60	„
kiszki z kaszy	1,—	„
szynki gotowanej wyborowej	6,—	„
szynki surowej	4,80	„

f) pieczywo:

za 1 bułkę w wadze 50 gr. . . 0,05 „

za 1 kg. chleba żytniego z mąki 65% wymiału 2 gr, ponad miejscową cenę 1 klg. mąki wymiału 65%.

Cenę miejscową mąki żytniej 65% ustala się na 27,— zł za 100 klg.

g) Nabiał:

za 1 klg. masła mleczarskiego	5,—	zł
za 1 ltr. słodkiego mleka pełnego	0,30	„
za 1 litr. słodkiego mleka odc.	0,06	„
za 1 ltr. maślanki	0,10	„
za 1 ltr. śmietany	3,20	„
za 1 ltr. twarogu	0,40	„

Ceny powyższe obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu i to nie tylko składy rzeźnickie, piekarskie, mleczarskie ale również wszystkie inne przedsiębiorstwa prowadzące wędliny, wyroby mięsne i sprzedające chleb, bułki, masło, mleko, maślankę i śmietanę.

Winni pobierania lub żądania cen wyższych od ustanowionych lub nie ujawnienia ich na cennikach ulegną grzywnie do 10.000,— zł po myśli art. 4 rozp. Prez. Rzeczp. Polskiej z dnia 31. VIII. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527).

Oprócz tego może być orzeczona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

Winni pobierania wyższych cen, od cen ustanowionych za nabiał będą oddani do Sądu za lichwę.

Równocześnie uchylam wszelkie dotychczasowe zarządzenia wydane w tym przedmiocie.

Starosta Powiatowy: (—) M. Korniak.

370.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO JAROCIŃSKIEGO

z dnia 7 lipca 1930 r.

w sprawie zwalczania zarazy pryszczycy.

Z powodu urzędowego stwierdzenia zarazy pryszczycy w maj. Chociczy tutejszego powiatu, zarządzam na podstawie art. 26, 27 i 42 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), na podstawie § 153 i nast. rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 w sprawie wykonania powyższego rozporządzenia Prezydenta R. P. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz stosownie do postanowień rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 16 maja 1930 r. l. dz. 3395/30 RW. o zwalczaniu pryszczycy na obszarze województwa poznańskiego (Pozn. Dz. Wojew. Nr. 32, poz. 233) co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną stanowi majętność Chocicza wraz z zagrodami robotników dworskich, do których mają zastosowanie przepisy §§ 141—152 powołanego na wstępie rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 1.

Okręg zapowietrzony stanowią gminy Chocicza i Utrata, do których mają zastosowanie §§ 155—162 powołanego na wstępie rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

Starosta Powiatowy: w z. (—) Dr. Dembowski.

371.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ODOLANOWSKIEGO

z dnia 14 lipca 1930 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Z powodu swobodnego biegania psa, podejrzanego o wściekliznę oraz pokąsania przez tegoż dzieci i psów w Sośni, zarządzam, celem tłumienia wścieklizny, jak również powstrzymania dalszego jej szerzenia się, na zasadzie art. 26, 27, 70 i 93 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) oraz §§ 327, 329 rozporządzenia wykonawczego Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) co następuje:

§ 1. Miejscowości: Sośnie, Surmin, Granowiec, Kałkowskie, Chojnik, Pawłów, Kocina, Cieszyn, Dobrzec, Łacnów, Konradów, Jarnostów, Janisławice, Starza, Szklarka, Możdżanów, Marjak, Młynik włączam do obszaru zagrożonego wścieklizną.

§ 2. Na obszarze zagrożonym wszystkie psy, także czasowo wprowadzone, przenoszone lub przewożone, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu, obejściu, zagrodzie itd., że nie mogą wydostać się i wejść w styczność z obcymi ludźmi lub zwierzętami — mają być trzymane dniem i nocą na zupełnie pewnej uwięzi. Psy prowadzone muszą być trzymane na smyczy i zaopatrzone w trwałe i gęste kagańce, wykluczające możność kąsania. Zakazuje się swobodnego puszczania kotów.

Wyjątek stanowią psy myśliwskie, policyjne, owczarskie i służące do prowadzenia ociemniałych o tyle, że pierwsze od chwili rozpoczęcia łowów, aż do ich ukończenia, drugie w czasie tresury względnie tropienia przestępców, trzecie w czasie strzeżenia zwierząt (bydła, owiec), czwarte w czasie prowadzenia ociemniałych — mogą chodzić bez kagańca.

§ 3. Psy i koty, co do których ominięto przepisy zawarte w § 2 — o ile ich nie zabito zaraz przy schwyceniu, będą zabite do 48 godzin. Od ubicia takich psów lub kotów można odstąpić jedynie w wypadkach, w których właściciel w międzyczasie udowodni, że wszczął kroki w celu uzyskania zwolnienia psa od zgładzenia, przedkładając odpowiednio umotywowane podanie do Urzędu Wojewódzkiego za pośrednictwem Starostwa.

Zwolnienia udzielać się będzie za zgodą Urzędu Wojewódzkiego tylko wyjątkowo i pod warunkiem, że psy takie będą poddawane obserwacji lekarsko-weterynaryjnej na koszt właściciela.

§ 4. Wyprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z obszaru zagrożonego jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem Starostwa po uprzedniem uznaniu psa wzgl. kota przez powiatowego lekarza weterynaryjnego za niepodejrzanego o wściekliznę.

§ 5. Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia, które nie wykluczają zastosowania innych środków ochronnych, tłumiących zarazę, a nie stojących w sprzeczności z powołanemi na wstępie rozporządzeniami — karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy: (—) Kowalewski.

372.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO STRZELINSKIEGO

z dnia 8 lipca 1930 r.

w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń.

Ze względu na obecny stan zarazy świń w powiecie strzelińskim zarządzam na podstawie

art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22 sierpnia 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 673) i § 356 rozp. wykon. Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz rozp. Wojewody Pozn. z dnia 11 lutego 1930 r. (Pozn. Dzien. Wojew. Nr. 10, poz. 66) co następuje:

§ 1.

Gminy: Łąkie, Sławsk Mały, Stodoły i Stodolno należy uważać aż do odwołania jako zapowietrzone zarazą świń.

§ 2.

Wywóz i wyprowadzenie świń z miejscowości wymienionych w § 1 jest bez każdorazowego mojego zezwolenia zakazane.

§ 3.

Przy drogach na granicy gmin w § 1 wymienionych należy umieścić tablice z wyraźnym i trwałym napisem „Zaraza świń".

§ 4.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem otrzymania i obowiązuje aż do odwołania, będą karane podług rozdz. VII powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Starosta Powiatowy: (—)' Baranowski.

373.
ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WRZESIŃSKIEGO

z dnia 4 lipca 1930 r.

w sprawie uchylenia zarządzenia z dnia 6 czerwca 1930 r. dot. zwalczania pomoru i zarazy świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru i zarazy świń w gminie Pospólnie uchylam zarządzenie moje z dnia 6 czerwca 1930 r. (Pozn. Dz. Wojew. nr. 28, poz. 317).

Starosta Powiatowy: (—) Chodakowski.

374.
OGŁOSZENIE MAGISTRATU ST. MIASTA POZNANIA

z dnia 9 lipca 1930 roku

dot. planu linij wytycznych ul. Lenaua i Odskoku.

1.

Na podstawie art. 33 i 35 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) ogłasza się, że plany linij wytycznych ulicy Lenaua i Odskoku, ulicy Szwajcarskiej pomiędzy ul. Doliną i ul. Dolna Wilda oraz ulicy Strzeleckiej przy kościele Bożego Ciała uprawomocniły się.

Plany znajdują się w przechowaniu Miejskiego Urzędu Pomiarów.

2.

Na podstawie art. 30 wyżej wymienionego rozporządzenia wykłada się do publicznego przeglądu na okres 4 tygodni od dnia ogłoszenia w biurze Wydziału V. szczegółowe plany zabudowania:

a) uliczki pomiędzy Placem Bergera a ul. Gen. Prądzyńskiego po południowej stronie nieruchomości ks. wiecz. Wilda 802,
b) ul. Komandorja wzdłuż własności Monopolu Spirytusowego,
c) terenów po wschodniej stronie Zakładu dla Głuchoniemych od ul. Warszawskiej aż do podjazdu na Zawadach,
d) ulicy Stawnej,
e) Błoń Wildeckich,
f) zachodniej części Jeżyc pomiędzy Kościelną, Dąbrowskiego, Szosą Okrężną Wojskową a torem kolejowym Poznań—Wronki,
g) zachodniej części Jeżyc od ul. Bukowskiej do ul. Dąbrowskiego,
h) zachodniej części Św. Łazarza i Górczyna pomiędzy ul. Grunwaldzką, wyprostowaną szosą Okrężną, ul. M. Focha, ul. Chociszewskiego, Al. Reymonta, ul. Wyspiańskiego i ul. Wojskową,
i) ulicy Skrytej,
k) ul. łączącej Most. Św. Rocha z ul. Warszawską u jej wylotu na Śródce,
l) terenów naokoło własności Skarbu Państwa między ul. Mostową a Pl. Bernardyńskim i ul. Raczyńskich.

Osoby interesowane mają prawo zaznajamiania się z treścią planów zabudowania w wyżej oznaczonym czasie. Zarzuty przeciw tym planom zgłaszać można w okresie następnych dwu tygodni po upływie okresu wyłożenia w biurze Wydziału V.

Magistrat stoł. miasta Poznania, Wydział V.
w z.: (—) Naumann.

375.
KOMUNIKAT MIEJSKIEGO URZĘDU BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU PUBLICZNEGO W GNIEŹNIE

z dnia 4 lipca 1930 r.

w sprawie nadania drodze biegnącej od ul. Witkowskiej do granicy gminy Żelaskowo powiatu gnieźnieńskiego, nazwy — ulica Leśna.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, iż droga stanowiąca parcelę 377/53a a biegnąca na pograniczu miasta Gniezna od ul. Witkowskiej parceli 375/50 do granicy gminy Żelaskowo powiatu gnieźnieńskiego, otrzymuje z dniem 4-go lipca 1930 r. urzędową nazwę — ulica Leśna.

Miejski Urząd Bezp. i Porz. Publ.
Prezydent miasta: (—) Barciszewski.

376.

KOMUNIKAT WÓJTA NA OBWÓD CZARNYLAS, POW. ODOLANÓW

z dnia 5 czerwca 1930 r.

w sprawie skasowania drogi Hetmanów—Kotowskie.

Gospodarz Fryderyk Wróbel z Hetmanowa i tow., powiatu odolanowskiego, wnieśli o zamknięcie dla ruchu publicznego drogi łączącej Hetmanów z szosą Międzybórz-Ostrów, oznaczonej parcelami 107a, 207, 382/122, 21 i 76 na przestrzeni około 1 200 mtr., ponieważ gminy Hetmanów i Kotowskie drogę tę używają i niszczą, a od obowiązku jej utrzymania się uchylają.

Równocześnie wnoszą, aby droga ta służyła jedynie dla interesentów, których grunta do niej przylegają.

Stosownie do § 57 ustawy o kompetencji władz administracyjnych z dnia 1. VIII. 1883 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 237) podaję powyższe do publicznej wiadomości.

Uzasadnione sprzeciwy wnosić należy w przeciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim do niżej podpisanego Wójta. W tym okresie będzie również wyłożony w biurze Wójtostwa szkic poglądowy do publicznego wglądu i to w godzinach urzędowych. O ile sprzeciwy nie wpłyną, nastąpi orzeczenie w myśl stawionego wniosku.

Wójt, jako władza policyjno-drogowa:
(—) Kołak.

377.

RUCH SŁUŻBOWY

I. Resort Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

M i a n o w a n y:

Tadeusz Kłos — praktykantem administr. II. kat. w starostwie powiatowem międzychodzkiem.

P r z e n i e s i o n a:

Wanda Jadwiga Zielińska, refer. VIII st. sł. w urzędzie wojewódzkim poznańskim — w dotychczasowym char. i st. sł. do starostwa pow. bydgoskiego.

P r z e n i e s i e n i w s t a n n i e c z y n n y: u c h w a ł ą R a d y M i n. z d n i a 27. VI. 30 n a p o d s t a w i e a r t. 54 u s t. 2 u s t a w y o p a ń s t w. s ł. c y w.:

Bronisław Ruczyński, radca wojew. VI st. sł.

Jan Guttman, kontr. VIII st. sł. w urzędzie wojew. pozn.

Cezary Moszyński, rejestr. XI st. sł. w star. pow. strzelińskiem.

Z w o l n i o n y n a w ł a s n ą p r o ś b ę:

Leon Konieczny, sekr. IX st. sł. w urzędzie wojew. poznańskim.

II. Resort Ministerstwa Skarbu:

D y r e k c j a C e ł w P o z n a n i u.

M i a n o w a n i:

Rewizor celny w VI st. sł. w Wydziale IV Dyrekcji Stępkowski Władysław — naczelnikiem Wydz. w Dyr. Ceł w Poznaniu w V st. sł. z dniem 30. VI. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. w Wydz. I Dyrekcji Rybacki Leon — asesorem w VII st. sł. z dniem 30. VI. 1930 r.

Sekretarz w IX st. sł. w Wydziale II Dyrekcji Matuszak Antoni — asesorem w VIII st. sł. z dniem 30. VI. 1930 r.

Sekretarz w IX st. sł. w Wydziale II Dyrekcji Olędzki Władysław — asesorem w VIII st. sł. z dniem 30. VI. 1930 r.

Sekretarz w IX st. sł. w Wydz. II Dyrekcji Pawlicki Jan — asesorem w VIII st. sł. z dniem 30. VI. 1930 r.

Rewident celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Drawskim-Młynie Dudek Franciszek — inspektorem celnym w VIII st. sł. z dniem 30. VI. 1930 r.

Rewident celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Poznaniu Kurasz Władysław — inspektorem celnym w VIII st. sł. z dniem 30. VI. 1930.

Rewident celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Poznaniu Skibiński Franciszek — inspektorem celnym w VIII st. sł. z dniem 30. VI. 1930.

Rewident celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Rawiczu Schulz Jan — inspektorem celnym w VIII st. sł. z dniem 30. VI. 1930 r.

Prowiz. poborca celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Bonowie Nowak Józef — poborcą celnym w dotychcz. st. sł. z dniem 2. V. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Poznaniu Hamrel Florjan — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dniem 8. V. 30.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Poznaniu Szymczak Czesław — prow. rewidentem celnym w X st. sł. z dniem 8. V. 30.

Prowiz. poborca celny w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Drawskim-Młynie Połom Augustyn — poborcą celnym w dotychcz. st. sł. z dniem 3. VI. 1930 r.

Prowiz. poborca celny w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Miasteczku Kurowski Antoni — poborcą celnym w dotychczasowym st. sł. z dniem 13. VI. 1930 r.

Prowiz. poborca celny w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Silnie Budniak Stanisław — poborcą celnym w dotychcz. st. sł. z dniem 15. V. 1930 r.

P r z e n i e s i e n i:

Inspektor skarbowy w VII st. sł. Heysmans Ludwik z Urzędu Celnego w Bydgoszczy do Urzędu Celnego w Gdyni w dotychczasowym charakterze i st. sł. — z dniem 16. V. 1930 r.

Sekretarz w IX st. sł. Matuszak Antoni z Urzędu Celnego w Poznaniu do Wydziału II Dyrekcji w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 1. V. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. Magiera Tadeusz z Urzędu Celnego w Poznaniu do Urzę-

du Celnego w Gdyni w dotychczasowym charakterze — z dniem 1. V. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. Witkowski Bolesław z Wydziału II Dyrekcji do Urzędu Celnego Gdyni w dotychczasowym charakterze i st. — z dniem 16. V. 1930 r.

Prowiz. rewident celny w X st. sł. Hamrol Florjan z Urzędu Celnego w Poznaniu do Urzędu Celnego w Zbąszyniu w dotychczasowym charakterze i st. sł. — z dniem 9. V. 1930 r.

Prowiz. rewident celny w X st. sł. Szymczak Czesław z Urzędu Celnego w Poznaniu do Urzędu Celnego w Rawiczu w dotychczasowym charakterze i st. sł. — z dniem 9. V. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. Jarosz Czesław z Urzędu Celnego w Sośni do Urzędu Celnego w Gdyni w dotychczasowym charakterze i st. sł. — z dniem 16. IV. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. Czwojdziński Roman z Urzędu Celnego w Toruniu do Wydziału II Dyrekcji w dotychczasowym charakterze i st. sł. — z dniem 1. V. 1930 r.

Rachmistrz w X st. sł. Galuba Władysław z Urzędu Celnego w Tczewie do Urzędu Celnego w Sośni w dotychczasowym charakterze i st. sł. — z dniem 1. V. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. Lipczyński Jan z Urzędu Celnego w Poznaniu do Wydziału II Dyrekcji w dotychczasowym charakterze i st. sł. — z dniem 1. V. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. Płotek Franciszek z Urzędu Celnego w Lesznie do Urzędu Celnego w Poznaniu w dotychczasowym charakterze — z dniem 1. VI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. Rzepczyński Ziemowit z Urzędu Celnego w Poznaniu do Urzędu Celnego w Gdyni w dotychczasowym charakterze — z dniem 1. V. 1930 r.

Zwolniony:

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Bydgoszczy Bauer Wojciech — z dn. 31. V. 1930 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Zmiana statutu Spółki Odwodnienia Słowikowo-Kątno, pow. Mogilno z dnia 23 września 1867 r.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka Odwodnienia Słowikowo-Kątno. Siedzibą Spółki jest Kamieniec.

§ 2.

Celem Spółki jest odwodnienie łąk według projektu z roku 1865/1867 sporządzonego przez królewskiego mierniczego G. Hübnera oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:

1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. wyborze komisji rewizyjnej.

§ 11.

Pierwsze zgromadzenie członków, celem wyboru zarządu zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący zarządu Spółki w okolicznościach przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej conajmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności nie mniej niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9 ust. 2 statutu niniejszego.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:

i) zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Spółka w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Powyższe zmiany statutu przeczytano i przyjęto przez członków Spółki na Walnem Zgromadzeniu Spółki Odwodnienia Słowikowo-Kątno dnia 14 marca 1930 r. co poświadcza.

Kamieniec, dnia 14 marca 1930 r.

(—) Ks. Fibak, przewodniczący.

* * *

Niniejszy statut uchwalony dnia 14 marca 1930 r. w miejsce statutu dotąd obowiązującego z dnia 23 września 1867 r. na zasadzie art. 177 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Mini-

stra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. ex 1928 Nr. 62, poz. 574) niniejszem zatwierdzam.

Mogilno, dnia 25 czerwca 1930 r.

Starosta Powiatowy: (—) Wacław Stępiński.

Ogłoszenie.

W Dyrekcji Robót Publicznych przy Poznańskim Urzędzie Wojewódzkim wakują następujące posady:

1. starszego inż. hydrotechnika z dłuższą praktyką administracyjną, na stanowisko kierownika Oddziału Dróg Wodnych przy Dyrekcji Robót Publicznych. Pobory według VI. st. sł. z dodatkiem budowlanym.
2. starszego inż. hydrotechnika z dłuższą praktyką w regulacji rzek nizinnych, na stanowisko kierownika Inspekcji Dróg Wodnych w Śremie. Pobory według VII-VI st. sł. z dodatkiem budowlanym. — Wygodne mieszkanie służbowe.
3. urzędnika z dłuższą praktyką administracyjną jako referenta Oddziału Drogowo-Samochodowego przy Dyrekcji Robót Publicznych. Wykształcenie techniczne pożądane, lecz niekonieczne. Pobory według IX-VIII st. sł.

Zgłoszenia pisemne z życiorysem, odpisami dokumentów osobistych i poświadczeń dotychczasowej czynności należy przesłać najspieszniej do Dyrekcji Robót Publicznych przy Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu najpóźniej do 30-go września b. r.

Za Wojewodę:
(—) B. Zakrzewski, Dyrektor Robót Publiczn.

Zagubione dokumenty.

Skradzione dowody tożsamości koni, serja A, nr. 882 923 oraz serja A, nr. 882 924 na nazwisko Szymona Wszelakiego z Sokolniki gm., pow. Września.

*

Zagubiono dowód tożsamości konia, serja A, nr. 876 778, na nazwisko Jana Grześkowiaka z Wielunia, pow. Września.

*

Zagubiono dowód tożsamości konia, serja A, nr. 876 815, na nazwisko Zbigniew Węsierski, Wszemborz, obsz. dwor., pow. Września.

Borzykowo, dnia 8 lipca 1930 r.

Wójt: (—) Zgoliński.

*

Zagubiono książeczkę wojskową kategorji E, na nazwisko Vater Karol.

(—) Karol Vater.

*

Zagubiono legitymację, nr. 327, wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego na nazwisko Kazimierza Czechowskiego w Poznaniu, ul. Kopernika 4.

*

Zagubiono książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Poznań na nazwisko Bernarda Nowaczewskiego, ur. 1903.

Zagubiono dowody tożsamości koni, serja A, nr. 878 116 i serja A, nr. 846 764, wystawione na nazwisko rolnika Franciszka Stratyńskiego w Bronisławiu, pow. Środa.

*

Zagubiono dowód tożsamości konia, serja A, nr. 785 616, wystawiony na nazwisko Franciszka Lanske, Kaszczor, pow. Wolsztyn.

*

Skradziono dowód tożsamości konia, serja A, nr. 768 696, własność Teodora Krügla z Zielonki, pow. Bydgoszcz.

*

Zagubiono dowód tożsamości konia, serja A, nr. 873 410, na nazwisko Michała Kaźmierskiego z Damasławka.

*

Skradziono legitymację służbową wydaną przez Kuratorjum Okr. Szkoln. Poznańskiego, na nazwisko Wiktora Łagowskiego, naucz. Państwowego Seminarjum Naucz. w Poznaniu.

*

Zagubiono książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną na nazwisko Franciszka Cieślewicza z Bydgoszczy, ul. Orła 7.

Licytacje.

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod numerami **2125—2132** podane grunta i realności mają być w oznaczonych tam terminach sprzedane w drodze subhasty przymusowej. W każdej z tych spraw przymusowej licytacji ustanawiają podpisane sądy:

1. Wezwanie, żeby prawa, które w chwili zameldowania subhasty w księdze hipotecznej nie były uwidocznione, zgłoszone zostały najpóźniej w terminie subhastacyjnym przed wezwaniem do składania ofert licytacyjnych a w razie protestu wierzyciela względnie wnioskodawcy, żeby je uwierzytelniono, w przeciwnym razie prawa te przy ustanowieniu najniższej oferty nie będą uwzględnione i przy rozdziale rezultatu licytacji pójdą do pretensji wierzyciela i po reszcie pretensji.

2. Wezwanie do tych, którym przysługuje prawo sprzeciwiające się subhaście, żeby przed przybiciem spowodowali zniesienie lub tymczasowe zawieszenie postępowania, w przeciwnym razie na zaspokojenie tego prawa miejsce licytowanego przedmiotu zajmuje dochód osiągnięty z licytacji.

3. Wezwanie, żeby już dwa tygodnie przed terminem piśmiennie wręczono lub oświadczono do protokółu pisarzowi sądowemu dokładne obliczenie pretensji co do kapitału, procentów i kosztów wywołania oraz zaspokojenia wynikających z procesowania tego gruntu kosztów postępowania prawnego wraz z podaniem stopnia uprzywilejowania.

2125

Postępowanie przymusowego przetargu nieruchomości Wilczak tom IX, l. k. 289 zapisanej na rzecz inżyniera Roberta Neumanna w Bydgoszczy, ul. Stawowa 29, znosi się, albowiem wierzyciel popierający przetarg, Teodozy

Saweńko z Bydgoszczy, wniosek o przetarg przymusowy cofnął. — Bydgoszcz, dnia 8 lipca 1930. Sąd Powiatowy.

2126

Nieruchomość położona w Niedźwiadach pow. Żnin i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Niedźwiady, tom III, karta 36, na imię Michała Pajestki, rolnika w Niedźwiadach, zostanie w drodze egzekucji **dnia 16 września 1930 r. o godzinie 10 przedpołndn.** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 4. Nieruchomość ta jest osadą rentową, gruntem zabudowanym o obszarze 3 ha, 37 a, 09 qm. o czystym dochodzie 7,88 tlr. jako podstawie podatku gruntowego i 36 mk. wartości użytkowej jako podstawie podatku budynkowego. O bliższych szczegółach można dowiedzieć się w sekretarjacie pokój nr. 5 tutejszego Sądu. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 19 lutego 1930 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Żnin, dnia 18 czerwca 1930. Sąd Powiatowy.

2127

Nieruchomość położona w Gadce pow. Szubin i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Gadka tom I, karta 1, na imię Katarzyny Kłak, żony rolnika w Gadce pow. Szubin, zostanie **dnia 10 września 1930 r. o godz. 10-tej przedpołudniem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 6. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 18 marca 1930. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w ks. gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lnb zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo icb odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Szubin, dnia 2 czerwca 1930. Sąd Powiatowy.

2128

Postępowanie przymusowego przetargu nieruchomości położonej w Łochowie a zapisanej w księdze wieczystej Łochowo tom I, wykaz l. 31 na rzecz Emmy Klauke z Łochowa znosi się, albowiem wierzyciel cofnął wniosek o przymusowy przetarg. Wyznaczony na dzień 4 lipca 1930 termin przetargu przymusowego odpada. — Bydgoszcz, dnia 2 lipca 1930. Sąd Powiatowy.

2129

Nieruchomość położona w Kcyni i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Kcynia tom I, karta 16 na imię Anny z Polcynów Firfasowej, kupcowej w Kcyni, zostanie w drodze egzekucji **dnia 30 września 1930 o godz. 12 w południe** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 1. Nieruchomość stanowi obszar 9 a, 86 m² jako grunt zabudowany i to dom mieszkalny z podwórzem i ogrodem, piekarnia, chlew i stajnia. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 1 lutego 1930. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. Kcynia, dnia 5 maja 1930. Sąd Powiatowy.

2130

Nieruchmość położona w Wągrowcu, w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Wągrowiec karta 418 na imię kupca Franciszka Szyszki w Wągrowcu, zostanie **dnia 3 września 1930 o godz. 10-tej przedpołudniem** wystawioną w drodze egzekucji na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 3. — Wągrowiec, dnia 21 czerwca 1930. Sąd Powiatowy.

2131

Nieruchomość położona w Krotoszynie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Krotoszyn tom XXXXV, karta 1922 na imię Władysława i Anny z domu Lesińska Jelinowskich w Krotoszynie, zostanie **dnia 29 sierpnia 1930 o godzinie 11-tej przedpołudniem** celem wykonania egzekucji wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 25. Nieruchomość składa się a) z domu mieszkalnego z podwórzem, b) obory, c) drewnika, d) stodoły z szopą, e) domu mieszkalnego z podwórzem i ogrodem domowym, f) pralni, g) ogrodu, podwórza i roli o powierzchni 1 ha, 20 a, 80 m², nr. matrykuły 1386. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 23 czerwca 1930. — Krotoszyn, dnia 5 lipca 1930. Sąd Powiatowy.

2132

Nieruchomość położona w Strykowie pow. Poznań i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Strykowo pow. Poznań tom II, k. 31 na imię małżonków Ignacego Styczyńskiego i Marjanny z domu Stroińskiej Styczyńskiej z Granowa, zostanie **dnia 18 września 1930 o godz. 11-tej przedpołudn.** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 23. Nieruchomość jest położona w Strykowie pow. Poznań, składa się z parcel 81/10, 162/126 i 163/127 obszaru 2 ha, 23 a, 50 m², z domu mieszkalnego z podwórzem i ogrodem domowym oraz chlewa i stodoły. Nieruchomość jest zapisana pod nr. 16 księgi podatku budynkowego i pod nr. 64 matrykuły podatku gruntowego. Czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego wynosi 6/21 : 100, a wartość użytkowa budynku jako podstawa podatku budynkowego wynosi 150 mk. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej Strykowo karta 31 dnia 10 października 1929 r. — Poznań, dnia 4 lipca 1930. Sąd Powiatowy 2a.

Sprawy konkursowe.

2133

W sprawie postępowania upadłościowego nad majątkiem firmy Kotliński inż. Przybylski i Ska, Sp. z ogr. odp. w Poznaniu, uchyla się postępowanie konkursowe z powodu braku masy w myśl § 204 ustawy upadłościowej. — Poznań, dnia 4 lipca 1930. Sekretarjat 2a Sądu Powiatowego.

2134

Co do majątku firmy Arnold Asch w Poznaniu, ul. Wielka 6/7 wdrożono z dniem dzisiejszym tj. z dniem 9 lipca 1930 o godz. 12 w południe postępowanie upadłościowe. Zarządcą masy upadłościowej mianowano p. Zygmunta Gizelle w Poznaniu, ul. Spokojna 11. Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do **dnia 19 września 1930 r.** Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać, ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestyj, wymienionych w § 172 ustawy o upadłościach, wyznaczono w niżej wymienionym Sądzie termin **na dzień 29 lipca 1930 r. o godz. 11-tej przedpołudniem,** zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na **dzień 29 września 1930 r. o godz. 11-tej przedpołudn.** Wszystkim, którzy posiadają jakiekolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu, a nadto poleca się im, aby najpóźniej do **dnia 19 września 1930 r.** donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy. — Sekretarjat Oddział 2a Sądu Powiatowego w Poznaniu.

2135

W sprawie upadłościowej nad majątkiem kupca Ignacego Maćkowskiego w Śmiglu podaje wierzycielom do wiadomości, iż pokrycie pretensji ich do masy wynosi tymczasowo 5%. Suma ustalonych wierzytelności wynosi zł 10 696,20, masa do tymczasowego podziału zł 534,30. — Zarządca masy upadłościowej.

2136

W sprawie upadłościowej firmy M. Rautenberg i Ska w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 11 wyznacza się na skutek przedłożenia przez upadłego dłużnika dolecenia ugodowego — termin ugodowy **na dzień 30 sierpnia 1930 r. o godzinie 11-tej przedpołudniem** w podpisanym Sądzie na pokoju nr. 13. Propozycje ugodowe dłużnika wyłożone są w Sekretarjacie Sądu upadłościowego, pokój nr. 9 do wglądu interesowanych. W terminie tym nastąpi również badanie dodatkowo zgłoszonych wierzytelności. Bydgoszcz, dnia 6 lipca 1930. Sąd Powiatowy.

2137

Co do majątku Ignacego Tadrzyńskiego, dzierżawcy dóbr w Psarskiem poczta Nojewo powiat Szamotulski wdraża się z dniej dzisiejszym, tj. z dniem 5 lipca 1930 o godzinie 10 przedpołudniem postępowanie upałościowe. Zarządcą masy upadłościowej mianuje się p. adwokata Samolewskiego z Pniew. Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do **dnia 30 lipca 1930 r.** Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli a także celem powzięcia uchwały co do kwestyj, wymienionych w § 172 ustawy o upadłościach, wyznacza się w niżej wymienionym Sądzie termin na **dzień 30 lipca 1930 o godzinie 10-tej przedpołudniem,** zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na **dzień 12 sierpnia 1930 r. o godzinie 10-tej przedpoł.** Wszystkim, którzy posiadają jakiekolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowei, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu wzgl. uiszczać się z długu, a nadto poleca się im, aby najpóźniej do **dnia 30 lipca 1930 r.** donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy. — Sąd Powiatowy w Pniewach.

Wywołania publiczne i zapozwy.

2138

Wyrokiem wykluczającym tutejszego Sądu z dnia 13 czerwca 1930 pozbawiony został mocy prawnej list hipoteczny z dnia 16 marca 1912 dla pożyczki w kwocie 6400,— marek. zapisanej w księdze wieczystej Krzesiny tom I, wykaz l. 18 w dziale IIII. pod liczbą bież. wpisu 5 oraz list hipoteczny z dnia 9 lipca 1918 dla pożyczki w kwocie 11 000 marek zapisanej w księdze wieczystej Krzesiny tom I, wykaz l. 18 w dziale III. pod liczbą bież. wpisu 11 na rzecz Reifteisen'schen Spar- und Darlehnskassen-Verein, spółdzielnia zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Krzesinach. — Poznań, dnia 13 czerwca 1930. Sąd Powiatowy.

2139

Wyrokiem wykluczającym z dnia 18 czerwca 1930 r. pozbawiono mocy prawnej książeczkę oszczędnościową Banku Gospodarstwa Krajowego Oddział w Poznaniu Nr. konta 227, wystawionej na nazwisko Pelagji Iwańskiej, wykazującej saldo w kwocie 5867,25 złotych. — Poznań, dnia 18 czerwca 1930. Sąd Powiatowy.

2140

Wyrokiem wykluczającym z dnia 2 maja 1930 pozbawiono mocy prawnej weksel, wystawiony w dniu 15 lutego 1929 przez Maksymiljana Hoffmanna w Poznaniu, ulica Spokojna 18 na zlecenie Antoniego Bernharda w Poznaniu, Wielkie Garbary 18, a płatnego w Poznaniu w dniu 1 maja 1929 przez wystawcę na sumę 269,53 złotych. — Poznań, dnia 2 maja 1930. Sąd Powiatowy.

2141

Wyrokiem wykluczającym z dnia 2 maja 1930 pozbawiono mocy prawnej następujące weksle: 1. weksel trasowany, płatny 8. 9. 29 na kwotę 229,79 zł, akceptowany przez N. Górna — Kruszwica, wystawiony przez T. Górnego, Kruszwica, a żyrowany przez Wł. Schuberta, Poznań i H. Knothego, Poznań; 2. weksel własny, płatny 9. 9. 29 na kwotę 200 zł, wystawiony przez St. Cichowskiego, Borek, a żyrowany przez Wł. Schuberta, Poznań i H. Knothego, Poznań; 3. weksel trasowany płatny 15. 10. 29 na sumę 300 zł, wystawiony przez J. Szulczyńskiego, Poznań, akceptowany przez I. Porelskiego, Prużana, a żyrowany przez Wł. Schuberta, Poznań i H. Knothego, Poznań; 4. weksel trasowany płatny 27. 10. 29 na kwotę 158,25 zł, wystawiony przez B. Kozłowicza, akceptowany przez Fr. Ciesielczaka, Trzemeszno, żyrowany przez Wł. Schuberta Poznań i H. Knothego, Poznań; 5. weksel trasowany, płatny 6. 11. 29 na sumę 250 zł, wystawiony przez A. Baranowskiego, Poznań, akceptowany przez St. Markiewicza, Poznań, a żyrowany przez Cz. Gruszczyńskiego Swarzędz i Wł. Schuberta, Poznań i H. Knothego, Poznań; 6. weksel własny, płatny 24. 9. 29 na sumę 285 zł, wystawiony przez firmę „Bazar" Jarocin, a żyrowany przez J. Konarski, Poznań i H. Knothego, Poznań; 7. weksel trasowany, płatny 22. 9. 29 na sumę 200 zł, wystawinoy i żyrowany przez Pawła Bohne, Poznań, a akceptowany przez W. Kłonickiego, Wronki i H. Knothego, Poznań; 8. Weksel własny, płatny 16. 10. 29 na sumę 455,18 zł, wystawiony przez firmę W. Lewandowski i Ska, Poznań i H. Knothego, Poznań; 9. weksel własny, płatny 10. 10. 29 na sumę 209 zł, wystawiony przez A. Herdacha, Krotoszyn, a żyrowany przez Poznańską Fabrykę Kołder, Poznań, firmę Gendolla i Weydmann, Poznań i kupca H. Knothego, Poznań; 10. weksel własny, płatny 2. 10. 29 na sumę 300 zł, wystawiony przez M. Szydlarskiego, Szamotuły, a żyrowany przez firmę Manufaktura Lniana, Poznań, Bol. Górskiego, Poznań, firmę Gendolla i Weydmann, Poznań i kupca H. Knothego, Poznań; 11. weksel własny, płatny 15. 10. 29 na sumę 300 zł, wystawiony przez J. Rogowską, Krobia, a żyrowony przez firmę Gendolla i Weydmann, Poznań i H. Knothego, Poznań; 12. weksel własny, płatny 19. 10. 29 na sumę 300 zł, wystawiony przez M. Szydlarskiego, Szamotuły, a żyrowany przez firmę Manufaktura Lniana, Poznań, Bol. Górskiego, Poznań, firmę Gendolla i Weydmann, Poznań i H. Knothego, Poznań; 13. weksel własny, płatny 25. 10. 29 na sumę 300 zł, wystawiony przez St. Dankowskiego, Obrzycko, a żyrowany przez firmę Gendolla i Weydmann, Poznań i H. Knothego, Poznań; 14. weksel własny, płatny 25. 10. 29 na sumę 300 zł, wystawiony przez Rogowską, Krobia, a żyrowany przez firmę Gendolla i Weydmann, Poznań i H. Knothego, Poznań; 15. weksel własny, płatny 31. 10. 29 na sumę 500 zł, wystawiony przez M. Diamant, Leszno, a żyrowany przez firmę L. Herszberg, Poznań i H. Knothego, Poznań; 16. weksel własny, płatny 18. 10. 29 na

sumę 407,12 zł, wystawiony przez Abrahama Lewina, Golub, a żyrowany przez H. Knothego, Poznań; 17. weksel własny, płatny 20. 10. 29 na sumę 100 zł, wystawiony przez St. Flika, Chełmoniec, a żyrowany przez Abrahama Lewina, Golub i H. Knothego, Poznań; 18. weksel własny, płatny 20. 10. 29 na sumę 100 zł, wystawiony przez Br. Potorski, Kawki, a żyrowany przez Abrahama Lewin, Golub i H. Knothego, Poznań. — Poznań, dnia 2 maja 1930. Sąd Powiatowy.

2142

Wyrokiem wykluczającym z dnia 2 maja 1930 pozbawiono mocy prawnej następujące weksle: 1. weksel nr. 261 na 100 zł płatnego 10. 10. 1929 z akceptem Ignacego Kaczmarka w Poznaniu, Wielkie Garbary i wystawcy Towarzystwa Kupców Detalistów w Poznaniu; 2. weksel nr. 262 na 200 zł, płatny 5. 10. 1929 z akceptem Stanisław Bura w Poznaniu, Wielkie Garbary i wystawcy: Towarzystwo Kupców Detalistów w Poznaniu; 3. weksel nr. 264 na zł 523,46, płatny 5. 12. 1929 z akceptem Tadeusza Kwiatkowskiego w Poznaniu, Staszica 6 i wystawcy Stanisława Potocznego w Poznaniu, Fredry 2; 4. weksel nr. 265 na 130 zł, płatny 28. 12. 1929 z akceptem firmy B. Glabisz, właściciel Edmund Zimmer w Poznaniu, Wielkie Garbary 16 i wystawcy Stanisława Potocznego w Poznaniu, Fredry 2. — Poznań, dnia 2 maja 1930. Sąd Powiatowy.

2143

Karol Strempel, kupiec w Rawiczu, wniósł po myśli § 1170 k. c. o wywołanie wierzycielki hipotecznej zapisanej w księdze wieczystej Rawicz-miasto karta 582 w dziale III. pod nr. 12 w wysokości 1800 marek wraz z listem hipotecznym na rzecz Marji Weigmann w Rawiczu. Wzywa się wyżej wymienionego wierzyciela wzgl. jego prawnych następców, by najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym na **dzień 1 października 1930 godz. 9 rano,** w sali rozpraw, pokój nr. 9, w podpisanym Sądzie zgłosił swe prawa, gdyż w przeciwnym razie zostanie wykluczony z swemi prawami. — Rawicz, dnia 23 czerwca 1930. Sąd Powiatowy.

2144

Firma Karol Wolf i Ska, fabryka sukna w Bielsku (Śląsk Cieszyński), zastąpiona przez adwokata Dr. L. Aronsohna w Bielsku, wniosła po myśli art. 94 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 14 listopada 1924 o prawie wekslowem, o uznanie zaginionego wekslu własnego Sola wekslu za umorzony, wystawionego i podpisanego przez Stanisława Jarczewskiego w Rawiczu na kwotę 447,— zł (czterystaczterdzieścisiedm złotych) a płatnego w dniu 3 lipca 1930 w Rawiczu. Wzywa się posiadacza wyżej wymienionego wekslu, by najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym na **dzień 17 września 1930 godz. 9** w niżej podpisanym Sądzie, sala rozpraw, pokój nr. 9 zgłosił się i okazał weksel, gdyż w przeciwnym razie weksel ten zostanie uznany za umorzony. — Rawicz, dnia 2 czerwca 1930. Sąd Powiatowy.

2145

W sprawie spornej robotnika Tomasza Kapały z Żylic, obwód Sądu Powiatowego w Rawiczu, powoda, zastąpionego przez adwokata Borkowskiego z Rawicza, przeciwko robotnikowi Franciszkowi Kapale, nieznanego miejsca pobytu, pozwanemu o wydanie i zezwolenie na egzekucję, wniósł powód skargę z następującym wnioskiem: 1. Pozwanego zasądza się: a) na wydanie powodowi jednej zdrowej dobrej krowy i 50 ctr. czystego zdrowego żyta, a w razie niemożności na zapłacenie równowartości wedle cen targowych w dniu zapłaty, b) na zezwolenie egzekucji w nieruchomości Żylice tom IIb, karta nr. 4 i Łaszczyń tom IIb, karta nr. 18 wedle zapisanej w dziale III. pod liczbą 13 wzgl. 6 hipoteki zabezpieczającej do maksymalnej wysokości 600 zł; 2. koszty sporu ponosi pozwany; 3. wyrok jest tymczasowo wykonalny ewentualnie za złożeniem zabezpieczenia. Na podstawie tej skargi wzywa się pozwanego do ustnej rozprawy przed Sądem Powiatowym w Rawiczu, pokój 9 na termin w **dniu 15 października 1930, godz. 9 rano** odbyć się mającej do osobistego stawiennictwa wzgl. zamianowania zastępcy. W celu publicznego doręczenia ogłasza się niniejszy wyciąg ze skargi. — Rawicz, dnia 5 lipca 1930. Sąd Powiatowy.

Sprawy Spółek i rej. handlowy.

2146

W naszym rejestrze towarzystw zapisano dzisiaj pod Nr. 3 „Bractwo Kurkowe w Witkowie, założone w roku 1742". Statut został dnia 18 grudnia 1926 utworzony z dodatkiem z dnia 22 lipca 1929. Skład zarządu jest następujący: 1. Kazimierz Deskowski, prezes, 2. Zygmunt Neumann, zast. prezesa, 3. Michał Ślósarski, sekretarz, 4. Leon Paczyński, skarbnik, 5. Stanisław Gaworzewski, komendant, 6. Aleksander Ogórkiewicz, I. ławnik, 7. Aleksander Knast, II. ławnik, wszyscy z Witkowa. — Witkowo, dnia 13 marca 1930. Sąd Powiatowy.

Zapisy w rejestrze majątkowym.

2147

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod nr. 2495, że Jakubowski Paweł, robotnik kolejowy i żona jego Marjanna z Bajerowiczów, oboje zamieszk. w Jarocinie, umową z dnia 18 lutego 1930 postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 10 lipca 1930. Sąd Powiatowy.

2148

W naszym rejestrze spraw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 1037, że małżonkowie Żółtowski Adam rolnik z Karsewa i Helena z domu Kuczyńska, zawarli na mocy kontraktu z dnia 25 listopada 1929 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 5 lipca 1930 roku. Sąd Powiatowy.

2149

W naszym rejestrze spraw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 1038, że małżonkowie Graczyk Antoni rolnik z Powidza i Józefa z domu Stranz zawarli na mocy kontraktu z dnia 12 maja 1930 roku ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1457 do 1510 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 5 lipca 1930 r. Sąd Powiatowy.

2150

W tutejszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod nr. 790, że Kuhnert Alfred i jego żona Klara z domu Kitschke zamieszkali w Płaczkowie postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jutrosin, dnia 4 lipca 1930 roku. Sąd Powiatowy.

2151

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod nr. 2486 że Dworczyk Andrzej, robotnik kolejowy i żona jego Urszula z Ratajczaków oboje zam. w Jarocinie, umową z dnia 18 lutego 1930 postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 8 lipca 1930 roku. Sąd Grodzki.

2152

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod nr. 2489, że Brendel Józef, kołodziej kolejowy i żona jego Katarzyna z Owczarków, oboje zam. w Jarocinie umową z dnia 18 lutego 1930 r. postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 8 lipca 1930 r. Sąd Grodzki.

Prenumerata kwartalna 2,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy 1,— zł. Cena pojedyńcz. egzemplarza 50 gr.
Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon: 4211.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Składowa 3.